

Sygn. akt II Ca 581/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 12 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt (spr.)
Sędziowie:	SSO Marian Raszewski SSO Janusz Roszewski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Elżbieta Wajgielt

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2015 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa C. Ł.

przeciwko D. K. (1)

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w K.

z dnia 25 czerwca 2014r. sygn. akt VI C 438/13

I. zmienia zaskarżony wyrok i nadaje mu następujące brzmienie ;

1. uznaje za bezskuteczną wobec powoda C. Ł. umowę darowizny maszyn i urządzeń zawartą w dniu 18 czerwca 2012 r. pomiędzy S. K. a pozwanym D. K. (1) z pokrzywdzeniem powoda, któremu przysługuje wobec pozwanego część wierzytelności stwierdzonej tytułem egzekucyjnym - prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Gostyniu w sprawie I C 135/12 do kwoty 3.592,26 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,

2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

3. zasądza od pozwanego D. K. (1) na rzecz powoda C. Ł. kwotę 1548 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

II. w pozostałym zakresie apelacje oddala,

III. postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 12 sierpnia 2014 r. uchyla w całości,

IV. zasądza od pozwanego D. K. (1) na rzecz powoda C. Ł. kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

II Ca 581/14

UZASADNIENIE

C. Ł. wystąpił przeciwko D. K. (1) o uznanie umowy darowizny ruchomości z dnia 18 czerwca 2012 r. za bezskuteczną wobec niego i rozliczenie kosztów procesu.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i obciążenie pozwanego kosztami.

Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w K. wyrokiem z dnia 25 czerwca 2014 r. uznał za bezskuteczną wobec powoda C. N. umowę darowizny maszyn i urządzeń zawartą w dniu 18 czerwca 2012 roku pomiędzy S. K. pozwanym D. K. (1) z pokrzywdzeniem powoda, któremu przysługuje wobec pozwanego wierzytelność wynikająca z prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Gostyniu z dnia 10 maja 2012 roku, sygn.. akt I C 135/12 do kwoty 6.618,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 5.000,00 zł od dnia 26 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty i orzekł o kosztach postępowania. Rozstrzygnięcie swoje oparł na następujących ustaleniach:

Pozwany D. K. (1) jest synem zobowiązanego S. K.. Ten ostatni jest dłużnikiem powoda i jego zobowiązanie zostało określone w wyroku Sądu Rejonowego w Gostyniu z dnia 10 maja 2012 r. , sygn.. akt I C 135/12.

S. K. w dniu 18 czerwca 2012 r. darował pozwanemu maszyny i urządzenia opisane szczegółowo w uzasadnieniu Sądu Rejonowego. Ponadto aktem notarialnym z dnia 18 czerwca 2012 r. S. K. przeniósł na rzecz K. i T. O. własność wszystkich swoich nieruchomości opisanych księgach wieczystych (...).

W sprawie z wniosku powoda przeciwko S. K. postępowanie egzekucyjne wszczęte na mocy wyroku z dnia 10 maja 2012 r. sygn.. akt I C 135/12. Postępowanie zostało umorzone z uwagi na jego bezskuteczność.

W dniu 06 maja 2014 r. D. K. (2), matka pozwanego i żona dłużnika S. K. złożyła oświadczenie, iż wyraziła zgodę na zawarcie przez męża umowy darowizny na rzecz ich syna D. K. (1). Oświadczyła, iż wymienione tam przedmioty stanowiły majątek wspólny jej i małżonka, albowiem zostały zakupione w trakcie trwania małżeństwa za wspólne środki, zaś w ich małżeństwie obowiązuje wspólność majątkowa małżeńska. D. K. (2) jest rencistką, otrzymuje świadczenie w kwocie ok. 930 zł brutto. Pozwany D. K. (1) i jego ojciec S. K. mieszkają pod tym samym adresem: (...)- (...) G. 13.

Zostały więc spełnione wszystkie przesłanki do uwzględnienia powództwa.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożył pozwany zaskarżając wyrok w całości. Zarzucił naruszenie prawa materialnego , a konkretnie art. 533 k.c. przez błędną jego wykładnię i nieważność postępowania przewidzianą w art. 379 pkt. 5 k.p.c. Zarzucił również błędne rozliczenie e kosztów. Wniósł o zmianę orzeczenia i oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów.

Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2014 r. sprostował rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w wyroku przez wpisanie poprawnej kwoty 1.488 zł w miejsce błędnej kwoty w wysokości 2.688 zł. Zażalenie od tego rozstrzygnięcia wniósł pozwany żądając jego uchylenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy podkreślić, że nie jest uzasadniony zarzut nieważności postępowania polegając na pozbawieniu pozwanego możliwości obrony swych praw. Pozwany aby uzasadnić zarzut nieważności postępowania opisał w apelacji pewne fakty, które mają ten zarzut uzasadnić. Ciężar udowodnienia tych faktów obciąża pozwanego (art. 6 k.c.). Pozwany jednak nie przedstawił żadnych dowodów, które chociażby uprawdopodobniły, że opisana przez niego sytuacja miała miejsce. W tej sytuacji Sąd nie miał podstaw do ustalenia, że opisane zdarzeniem miało rzeczywiście miejsce. Tym samym zarzut nieważności postępowania jest bezpodstawny.

Sąd również nie naruszył art. 533 k.c. ponieważ nie jest prawdą, że pozwany wskazał wystarczające do zaspokojenia mienie dłużnika.

Również z potwierdzenia odbioru kwoty 7.000 zł z dnia 19 grudnia 2014 r. podpisanego przez powoda C. Ł. nie wynika, że dłużnik S. K. zaspokoił w całości ewentualnie w części dług wynikający z opisanego wcześniej prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Gostyniu. Dlatego też wskazany dokument nie mógł stanowić podstawy do umorzenia postępowania lub oddalenia powództwa w całości lub części.

Dopiero pismo procesowe powoda z dnia 9 lutego 2015 r. stanowiło dowód zaspokojenia części roszczenia i stanowiło podstawę ograniczenia żądania pozwu (z uwagi na przyznanie tych okoliczności przez powoda). W tej też części Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone orzeczenie i uwzględniając zażalenie pozwanego zmienił rozstrzygnięcie o kosztach i uchylił w całości postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 12 sierpnia 2014 r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało, zgodnie z art. 385, 386 i 98 k.p.c., orzec jak w sentencji.